

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120200215
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5120200215.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobkyne: A. B., C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., práv. zast.: JUDr. Katarína Kováčová, advokátka, so sídlom Drieňová 650/16, 010 04 Žilina, proti žalovaným: 1/ E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. C. XXXX/XX, XXX XX D., 2/ I. J., C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. C. XXXX/XX, XXX XX D., 3/ A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. C. XXXX/XX, XXX XX D., žalovaní v rade 1/ až 3/ práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., so sídlom Sládkovičova 167/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 072, o zaplatenie sumy 15.600,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaní v rade 1/ až 3/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1.440,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.440,- Eur od 16.5.2020 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaní v rade 1/ až 3/ majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoínštančného konania v rozsahu 81,54 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 3.1.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným v rade 1/ až 3/ zaplatenia sumy 15.600,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 3.1.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa žalobu skutkovo odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 30.11.2016, č.k. 17C 159/2008-758 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2017, č. konania 7Co/172/2017-841, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2017 a vykonateľnosť dňa 2.1.2018, súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného 1/ a K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. C. XXXX/XX, XXX XX D. (ďalej len „K. G.“) k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. D., zapísaných na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec Žilina, kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavba - dom súp. č. 2342 na pozemku KNC pare. č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavené plochy a nádvoría, uvedené nehnuteľnosti v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne v podiele 1/1 a žalobkyni uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ a K. G. výplatu náhrady za ich spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach sumu 59 750,- Eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Nakoľko žalovaný 1/ a K. G. neoznámili žalobkyni číslo účtu, na ktorý by im mohla zaplatiť súdom uloženú výplatu náhrady za ich spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach, žalobkyňa písomne listom zo dňa 29.12.2017 zaslaným dňa 30.12.2017 vyzvala žalovaného 1/ na oznámenie čísla účtu. Žalovaný 1/ prevzal žiadosť žalobkyne dňa 3.1.2018, pričom na žiadosť žalobkyne nijako nereagoval. Žalovaný 1/

a K. G. podali proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2018, č. konania 7Co/172/2017-841 dovolanie. Konanie o dovolaní je (bolo) vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spis. zn. 3Cdo/90/2018. Žalovaný 1/ napriek právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa č.k. 17C 159/2008-758, na základe ktorého sa žalobkyňa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. D., zapísaných na okresnom úrade D., katastrálny odbor pre okres Žilina, obec Žilina, kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavba - dom súp. č. 2342 s príslušenstvom a vonkajšími úpravami (ploty, vodovodná prípojka, plynová prípojka, kanalizačná prípojka, spevnené plochy č. 1 a 2, vonkajšie schody) postavený na pozemku KNC pare. č. 4719/2 a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² - zastavená plocha a nádvorie, tieto nehnuteľnosti nevypratá a od 3.1.2018 naďalej spolu so žalovanou 2/, svojou dcérou, a žalovaným 3/, svojim zaťom, užíva časť rodinného domu - stavba - dom súp. č. XXXX na parcele č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX ako aj časť pozemkov KNC pare. č. 4719/3 o výmere 216 m² záhrada a KNC pare. č. 4719/10 o výmere 130 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ užívajú vo vyššie uvedenom rodinnom dome konkrétne obytné priestory o výmere 167,92 m² a nebytový priestor o výmere 15,14 m² v stavbe predmetného rodinného domu so vstupom z pozemkov KNC pare. č. 4719/3 a pare. č. 4719/10 o celkovej výmere podlahovej plochy 183,06 m² v nasledovnom členení: I.PP: chodba so schodiskom o výmere 9,17 m², sauna o výmere 2,64 m², ochladzovacia nádrž o výmere 2,17 m², plynomerňa o výmere 3,98 m², kotolňa o výmere 4,53 m², sklad o výmere 2,70 m², I.NP: zádverie o výmere 5,76 m², chodba o výmere 12,84 m², WC o výmere 1,39 m², schodisko o výmere 7,12 m², nebytový priestor o výmere 15,14 m², II.NP: schodisko o výmere 8,10 m², predsieň o výmere 5,54 m², chodba o výmere 20,34 m², izba o výmere 10,64 m², izba o výmere 23,65 m², izba o výmere 18,56 m², izba o výmere 12,53 m², kuchyňa o výmere 9,71 m², komora o výmere 1,17 m², kúpeľňa o výmere 4,09 m², WC o výmere 1,29 m² vrátane rozvodov elektrickej inštalácie od rozvodnej skrine vrátane, rozvodov ústredného kúrenia od kotlovej jednotky, rozvodov vody (SV a TUV) od HUV, rozvodov plynu od plynomeru, rozvodov kanalizácie od sanitných zariadení vodovodných batérií a k nim príslušné zriaďovacie predmety, pričom žalobkyňa neplatia za užívanie týchto priestorov v predmetnom dome a časti pozemkov žiadne nájomné a platia len náklady spojené s užívaním priestorov v predmetnom dome príslušným dodávateľom elektrickej energie, plynu, vody a likvidácie komunálneho odpadu. K. G. zomrela dňa X.X.XXXX, avšak predmetné nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. D., zapísané na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec Žilina, kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavba - dom súp. č. 2342 na pozemku KNC pare. č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavená plocha a nádvoria a ani časť pozemkov KNC pare. č. 4719/3 o výmere 216 m² záhrada a KNC pare. č. 4719/10 o výmere 130 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres D., L. D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX v období od 3.1.2018 a ani predtým neužívala, nakoľko od roku 2005 bola umiestnená v domove sociálnych služieb, kde aj zomrela. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ užívajú časť rodinného domu- stavba - dom súp. č. XXXX na parcele č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX ako aj časť pozemkov KNC pare. č. 4719/3 o výmere 216 m² záhrada a KNC pare. č. 4719/10 o výmere 130 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne bez nájomnej či inej zmluvy prípadne iného titulu oprávňujúceho ich predmetné obytné priestory a nebytový priestor ako aj časť pozemkov bezodplatne užívať na bývanie. Podľa realitných webových portálov priemerná cena nájmu porovnateľného bytu F. D. B. I. a blízkom okolí sa pohybuje v rozmedzí 5,20 € - 7,50 € / mesiac /1 m² predmetu nájmu bez garáže a spotreby energií, čo pri-výmere podlahovej plochy 167,92 m² (obytná plocha) + 15,14 m² (nebytový priestor), t.j spolu 183,06 m², z ktorej úžitková obytná plocha predstavuje cca 120 m² (bez sauny, kotolne, plynomerne, schodišťa, ...) predstavuje nájomné v rozpätí 624,- € - 900,- € mesačne. Vzhľadom na aktuálny technický stav predmetných nehnuteľností a amortizáciu vybavenosti považuje žalobkyňa za primerané nájomné za užívanie časti rodinného domu - stavba - dom súp. č. XXXX na parcele č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na okresnom úrade D., G. L. M. L. D., L. D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX ako aj časť pozemkov KNC pare. č. 4719/3 o výmere 216 m² záhrada a KNC pare. č. 4719/10 o výmere 130 m² zastavená plocha a nádvorie zapísané na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalobkyne využívané výlučne

žalovanými 1/, 2 a 3/ ako dve parkovacie miesta, nájomné vo výške 650,- € mesačne bez energií, ktoré žalovaný 1/, 2/ a 3/ hradia priamo ich dodávateľom. Za obdobie od 3.1.2018 do 2.1.2020 tak žalovaní 1/, 2/ a 3/ získali na úkor žalobkyne majetkovú hodnotu vo výške 650,- € mesačne, t.j. spolu 15.600,- Eur a vzhľadom na povahu plnenia (užívateľské oprávnenie) sú povinní získať bezdôvodné obohatenie vydať žalobkyňu vo forme peňažnej náhrady, a to v sume 15 600,- € s príslušným úrokom z omeškania.

3. Na žiadosť žalobkyne súd uznesením zo dňa 12.2.2020 priznal žalobkyňu nárok na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu.

4. Žalovaní v rade 1/ až 3/ vo vyjadrení zo dňa 25.5.2020 (č.l. 89) uviedli, že žalobkyňou uplatnenú výšku bezdôvodného obohatenia namietajú z nasledovných dôvodov:

a) žalobkyňa tvrdí, že pri určení nájomného vychádzala z realitných webových portálov primeranej ceny nájmu porovnateľného bytu v D. H. B. I. a okolí, avšak takýto dôkaz nepredložila.

b) žalobkyňa zahrnula do sumy 650 Eur mesačne aj užívanie pozemkov, a to KN-C pare. č. 4719/3 záhrada o výmere 216 m² a KN-C pare. č. 4719/10 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 130 m², k čomu dodali, že cena nájmu pozemkov je diametrálne odlišná od ceny nájmu bytu,

c) žalovaní v rade 1, 2, 3 namietajú zároveň, že vyššie uvedené pozemky neužívali a tieto užíva výlučne žalobkyňa.

Popri istine žalobkyňa uplatnila aj nárok na úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 15.600,- Eur od 3.1.2020, ktorý je dňom podania žalobného návrhu. Splatnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je upravená, táto splatnosť v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Žalobkyňa do podania žalobného návrhu nevyzvala žalovaných na vydanie bezdôvodného obohatenia, urobila tak až podaním žalobného návrhu dňa 3.1.2020. Žalovaní sa dostali do omeškania nie dňom podania žalobného návrhu žalobkyne, ale až dňom, keď im bol tento žalobný návrh doručený, t. j. 15.5.2020. Žalobkyňa opiera nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia o právoplatný rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17C/159/2008-758, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2017, ktorým súd zrušil a vyporiadal spoluvlastníctvo účastníkov. V tejto súvislosti poukázali na to, že v uvedenom rozsudku bolo vo výroku III. rozsudku uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným v tom konaní 1. F. G., 2. K. G. náhradu za spoluvlastnícky podiel v sume 59.750 Eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, t. j. do 30.12.2017. S prihliadnutím k touto záväzku, ak by žalobkyňa požiadala žalovaných k vydaniu bezdôvodného obohatenia samostatne výzvou, resp. upomienkou v ktoromkoľvek čase pred podaním žalobného návrhu, bolo by došlo medzi účastníkmi k vyporiadaniu výšky bezdôvodného obohatenia započítaním oproti záväzku žalobkyne voči žalovanému v rade 1/ dohodou o započítaní pohľadávok. Žalobkyňa takto nepostupovala a podala žalobný návrh. Ďalšou možnosťou žalobkyne predísť súdному sporu bol postup podľa § 580 o započítaní vzájomných pohľadávok, ktorým mala možnosť jednostranným právny úkon započítať svoju pohľadávku voči žalovaným oproti pohľadávke žalovaného F. G. ako solidárneho dlžníka. Ani túto možnosť vyporiadať vzájomné záväzky mimosúdnou cestou žalobkyňa nevyužila. Pre žalobkyňu sa javilo zrejme výhodnejšie, žalobným návrhom domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, čo je nepochopiteľné vzhľadom na existujúci záväzok žalobkyne zaplatiť žalovanému v rade 1/ sumu 59.750,- Eur. Žalovaní nespochybňujú základ nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, nestotožňujú sa však s výškou nároku uplatneného žalobkyňou z vyššie uvedených dôvodov. Ako je zjavné, žalovaný v rade 1/ má právo uplatniť kompenzačnú námietku, ktorú v tejto časti konania zatiaľ neuplatňuje, nakoľko jej uplatnením by sa stotožnil s výškou nároku žalobkyne, uplatneného vo výške 650,- Eur mesačne, spolu vo výške 15.600,- Eur. Z uvedeného dôvodu, až po ustálení relevantnej výšky nájmu v priebehu súdneho konania, žalovaný v rade 1/ podá oproti tejto výške v rámci svojej procesnej obrany kompenzačnú námietku v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej súd žalobný návrh žalobkyne zamietne.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných zo dňa 10.7.2020 (č.l. 101) uviedla, že žalovaní nespochybňujú, že užívajú časť rodinného domu - stavba - dom súp. č. XXXX na parcele č. 4719/2, zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, okres D., obec D., k.ú. D. s príslušenstvom vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, pričom ide o časť zodpovedajúcu bytu č. 2 o celkovej výmere podlahovej plochy 167,92 m² a nebytovému priestoru č. 1 (garáži) o celkovej výmere podlahovej plochy 15,14 m², t.j. spolu o celkovej výmere 183,06 m² v zmysle znaleckého posudku č. 9/2010 nachádzajúceho sa v súdnom spise L. N. D. sp. zn. 17C/159/2008, ktorého časť je aj prílohou rozsudku L. N. D. zo dňa 30.11.2016, č.k. 17C 159/2008-758. Okrem toho však žalovaní užívajú takmer v celom rozsahu pozemok KN-C pare. č.

4719/10 o výmere 130 m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres D., obec D., k.ú. D. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, cez ktorý vedie prístup (prejazd) do nebytového priestoru č. 1 (garáže), ktorá je prístavbou rodinného domu súp. č. 2342, pričom túto prístavbu užívajú výlučne žalovaní, a zároveň tento pozemok užívajú na parkovanie áut, skladovanie dreva a iného materiálu. Tiež sa oň starajú, keď ho pravidelne kosia a odpratávajú z neho sneh. Taktiež užívajú časť pozemku KN-C pare. č. 4719/3 o výmere 216 m² záhrada, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres D., obec D., k.ú. D. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, a to časť cez ktorú vedie prístup k vchodovým dverám do predmetnej bytovej jednotky (bytu č. 2). Bez užívania týchto pozemkov nie je možné užívanie tejto bytovej jednotky a nebytového priestoru. Samotná žalobkyňa pozemok KN-C pare. č. 4719/10, k.ú. D. neužíva a z pozemku KN-C pare. č. 4719/3, k.ú. D. užíva len tú časť, ktorú nevyužívajú žalovaní. Nie je tak pravdivé vyjadrenie žalovaných, že pozemok KN-C pare. č. 4719/10, k.ú. D. užíva výlučne žalobkyňa, ale užívajú ho výlučne žalovaní. O. K. P. P. M. Q., H. H. P. G. F. R. L. N. D. pod spis. zn. 41C/311/2016, v ktorom sa žalovaný 1/ a pôvodne K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. C. XXXX/XX, XXX XX D., ktorá zomrela dňa X.X.XXXX (ďalej len „K. G.“) ako právny predchodca žalovaných v rade 1/ a 2/ domáha zriadenia vecného bremena práva prechodu a prejazdu po časti pozemkov KN – C parc.č. 4719/10 a KN C parc.č. 4719/3 v k.ú. D.. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie bytovej jednotky (bytu č. 2), nebytového priestoru (garáže) a aj pozemku KN-C pare. č. 4719/10, k.ú. D. a časti pozemku KN-C pare. č. 4719/3, k.ú. D. slúžiacej na vstup do bytovej jednotky (bytu č. 2) v jej vlastníctve za obdobie od 3.1.2018 do 2.1.2020, t.j. 24 mesiacov. Žalobkyňa požaduje za užívanie týchto nehnuteľností (bytovej jednotky, nebytového priestoru ako aj pozemku KN-C pare. č. 4719/10, k.ú. D. a časti pozemku KN-C pare. č. 4719/3, k.ú. D.) žalovanými bez právneho dôvodu vydať bezdôvodné obohatenie v peňažnej forme v rozsahu 650,- Eur mesačne, pričom v bode 15. žaloby uviedla, ako dospela k požadovanej výške bezdôvodného obohatenia, keď pri jej určení brala do úvahy len úžitkovú plochu bytovej jednotky bez nebytového priestoru (garáže) a bez pozemku KN-C pare. č. 4719/10, k.ú. D. a časti pozemku KN-C pare. č. 4719/3, k.ú. D., t.j. vypočítané bezdôvodné obohatenie za úžitkovú plochu bytovej jednotky zahŕňa aj bezdôvodné obohatenie za nebytový priestor (garáž) a za pozemok KN-C pare. č. 4719/10, k.ú. D. a časť pozemku KN-C pare. č. 4719/3, k.ú. D.. Primeranosť požadovaného rozsahu bezdôvodného obohatenia v predmetnom období rokov 2018 a 2019 preukazuje žalobkyňa potvrdením realitnej kancelárie ŽILINAREAL, s.r.o., IČO: 36 772 810 zo dňa 9.7.2020, v zmysle ktorého trhovú cenu nájomného za užívanie obdobnej nehnuteľnosti v príslušnej lokalite v období rokov 2018 až 2019 bola minimálne 900,- Eur mesačne. Žalobkyňa zároveň predkladá inzeráty z realitných webových portálov preukazujúce výšku nájomného obdobnej nehnuteľnosti v príslušnej lokalite. Z vyjadrenia realitnej kancelárie ŽILINAREAL, s.r.o. a z priložených inzerátov je zrejmé, že nájomné porovnateľných nehnuteľností v predmetnej lokalite je vyššie, ako je rozsah bezdôvodného obohatenia uplatnený žalobkyňou, a že ňou požadovaný rozsah bezdôvodného obohatenia je pod spodnou hranicou priemerného nájomného porovnateľných nehnuteľností v predmetnej lokalite. Okrem toho z priložených inzerátov tiež vyplýva, že v prípade rodinných domov je nájomné určené za nehnuteľnosť ako celok bez čiastkového vyčíslenia za obytnú plochu, podlahovú plochu, príslušenstvo alebo pozemok, prípadne garáž. K takejto cene sa obvykle už len udáva, či sú alebo nie sú jej súčasťou ceny energie. V prípade, ak na základe predložených dôkazov súd, resp. žalovaní rozsah požadovaného bezdôvodného obohatenia nepovažujú za primeraný zodpovedajúci nájomnému za užívanie porovnateľných nehnuteľností v predmetnej lokalite v období rokov 2018 až 2019, žalobkyňa navrhuje, aby súd výšku obvyklého nájomného overil dopytom ďalších realitných kancelárií vo vzťahu k podobnej nehnuteľnosti v predmetnej lokalite v období rokov 2018-2019. V súvislosti so žalovanými namietaným omeškaním žalovaných s vydaním bezdôvodného obohatenia a žalobkyňou uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 600,- € od 3.1.2020 do zaplatenia časom splnenia záväzku vydať bezdôvodné obohatenie je prvý deň po tom, kedy ten, na úkor ktorého bol získaný (veriteľ) požiada toho, kto bezdôvodné obohatenie je povinný vydať (dlžník) o splnenie. Splatnosť dlhu tak nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Ustanovenie § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade sa však dlh stane splatným deň po doručení návrhu dlžníkovi. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa v súlade § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) berie žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 600,- € za obdobie od 3.1.2020 od 15.5.2020. resp. do dňa doručenia žaloby žalovaným späť a navrhuje, aby súd konanie v časti

o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 600,- € za obdobie od 3.1.2020 od 15.5.2020, resp. do dňa doručenia žaloby žalovaným zastavil. Predmetom konania tak ostane v časti úroku z omeškania zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15 600,- € za obdobie od 16.5.2020, resp. odo dňa nasledujúceho po dourčení žaloby žalovaný do zaplataenia. Pokiaľ ide o vzájomné pohľadávky žalobkyne a žalovaného 1/, a to pohľadávky žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohataenia, ktorá je predmetom tohto konania, a ktorej výška je medzi stranami sporu sporná, a súdom v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/159/2008 priznanou pohľadávkou žalovaného 1/ na zaplataenie výplaty náhrady za spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v kat. úz. D., zapísaných na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres D., L. D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavba - dom súp. č. 2342 na pozemku KNC pare. č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavená plocha a nádvorie v sume 59 750,- €, žalobkyňa nesúhlasí so zánikom záväzkov započítaním, a to z dôvodu, že: pohľadávka žalovaného 1/ na zaplataenie výplaty náhrady za spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach v sume 59 750,- € patrila aj jeho manželke K. G. a žalobkyňa nemá vedomosť, na koho smrťou K. G. prešla pohľadávka žalovaného 1/ a K. G., t.j. či v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v dôsledku jeho zániku patrí táto pohľadávka len žalovanému 1/ alebo bola zahrnutá do dedičstva po K. G., a teda kto je aktuálne vlastníkom tejto pohľadávky, žalovaný 1/ a pôvodne ešte K. G. podali mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie) proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2018, č. konania 7Co/172/2017-841 dovolanie, pričom konanie o dovolaní v čase podaného vyjadrenia bolo vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod spis. zn. 3Cdo/90/2018, a nebolo skončené. V prípade, ak dovolací súd dovolaniu proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2018, č. konania 7Co/172/2017-841 vyhovie, a toto rozhodnutie zruší, môže následne odvolací súd, prípadne súd prvej inštancie, vychádzajúc zo záverov dovolacieho súdu rozhodnúť odlišne, t.j. nezrušiť podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného 1/ a K. G. resp. jej právnych nástupcov k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. D., zapísaných na okresnom úrade D., katastrálny odbor pre okres D., L. D., kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavba - dom súp. č. 2342 na pozemku KNC pare. č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavená plocha a nádvorie, čím by sa obnovilo podielového spoluvlastníctvo žalobkyne, žalovaného 1/ a právnych nástupcov K. G., a to o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalovaného 1/ a právnych nástupcov K. G. 1/4 a o veľkosti spoluvlastníckeho podielu žalobkyne 3/4, a zároveň žalovanému 1/ a právnym nástupcom K. G. by nevznikol nárok na výplatu, a teda by nemali vzájomnú pohľadávku voči žalobkyňi. Žalobkyňa by však naďalej mala nárok na vydanie bezdôvodného obohataenia za užívanie predmetných nehnuteľností, a to nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovaného 1/ a právnych nástupcov K. G., nakoľko zo znaleckého posudku č. 9/2010 nachádzajúceho sa v súdnom spise L. N. D. sp. zn. 17C/159/2008, a ktorého časť je prílohou rozsudku L. N. D. P. dňa 30.11.2016, č.k. 17C 159/2008-758 vyplýva, že bytová jednotka (byt č. 2) a nebytový priestor č. 1, ktoré žalovaní užívajú, predstavujú 62,30 % z podlahovej plochy domu súp. č. 2342, a teda že užívajú o 37,30 % viac, ako by prináležalo ich spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1, a preto žaloba žalobkyne je v časti spoluvlastníckeho podielu 1-ina opodstatnená aj v prípade, že odvolací súd dovolaniu vyhovie. Zároveň, ak by žalovaní v tomto konaní účinne uplatnili svoju kompenzačnú pohľadávku na započítanie proti pohľadávkke žalobkyne, t.j. súd vyhodnotí započítanie pohľadávky ako platný úkon s riadnymi právnymi účinkami a zamietne z tohto dôvodu žalobu do výšky navzájom zaniknutých záväzkov, rozhodnutie súdu by predstavovalo vo vzťahu k pohľadávkke žalobkyne prekážku res iudicata. Následne v prípade, ak dovolací súd dovolaniu proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa č. konania 7Co/172/2017-841 vyhovie, by sa žalobkyňa opäť musela domáhať vydania bezdôvodného obohataenia od žalovaných, ktorí by sa v časti nad rozsah spoluvlastníckeho podielu 1/4 obohatali plnením z právneho úkonu, ktorý odpadol. Započítanie pohľadávky je dôvodné v prípade, ak dovolací súd dovolaniu proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2018, č. konania 7Co/172/2017-841 nevyhovie, resp. potvrdí rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2018, č. konania 7Co/172/2017-841. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobkyňa domnieva, že napriek tomu, že konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 17C/159/2008 bolo právoplatne skončené a na základe tohto konania žalovaný 1/ a/alebo právní nástupcovia K. G. majú právoplatnú pohľadávku voči žalobkyňi, vzhľadom na podanie mimoriadneho opravného prostriedky voči rozhodnutiu odvolacieho súdu pokiaľ nie je jednoznačne a konečne vyriešená otázka zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k sporným nehnuteľnostiam, vo vzťahu ku ktorým vznikla tak pohľadávka žalobkyne ako aj pohľadávka žalovaného 1/ a/alebo právnych nástupcov K. G., je daný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 164 CSP.

6. Žalovaní v rade 1/ až 3/ zhodne navrhli prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 3Cdo/90/2018 (č.l. 123). Súd uznesením zo dňa 11.12.2020 konanie prerušil (č.l. 134). Následne súd zistil, že uznesením NS SR sp.zn. 3Cdo/90/2018 Najvyšší súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami a zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline ako aj rozsudok Okresného súdu v Žiline sp.zn. 17C/159/2018 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne súd uznesením zo dňa 14.6.2021 (č.l. 150) v konaní pokračoval. Lustráciou súdu bolo zistené, že konanie je v súčasnosti vedené pod sp.zn. 7C/34/2021 a nie je právoplatne skončené, a tak súd konanie opätovne prerušil do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 7C/34/2021 uznesením zo dňa 23.8.2021 (č.l. 183). Na základe odvolania žalobkyne Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 7Co/132/2021 zo dňa 28.10.2021 rozhodol o zrušení uznesenia o prerušení konania do skončenia konania vedeného pod sp.zn. 7C/34/2021. Odvolací súd konštatoval, že konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nemá žiadny právny význam vo vzťahu ku konaniu o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 3.1.2018 do 2.1.2020, keďže konštitutívne účinky rozhodnutia o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nastanú okamihom jeho právoplatnosti.

7. Po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na 28.2.2022, ktoré odročil z dôvodu posúdenia návrhu žalobkyne vznesenom na pojednávaní na 13.4.2023, na ktorom vec rozhodol rozsudkom. V tomto rozhodnutí súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol (I. výrok). Zastavil konanie o návrhu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.600,- Eur od 3.1.2020 do 15.5.2020 (II. výrok). Tretím výrokom rozhodol o povinnosti žalovaných v rade 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi sumu 15.600,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 15.600,- Eur od 16.5.2020 do zaplatenia. Štvrtým výrokom priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Voči tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní v rade 1/ až 3/ a odvolací súd o ňom rozhodol uznesením sp.zn. 9Co/125/2022 zo dňa 13.4.2023 (č.l. 345) tak, že prvý výrok o zamietnutí prerušenia konania potvrdil, druhý výrok o zastavení konania o nároku na úrok z omeškania ponechal rozsudkom prvej inštancie nedotknutý a III. a naň nadväzujúci výrok (o trovách konania) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd konštatoval, že v priebehu konania po zrušení uvedených rozhodnutí (vo veci sp.zn. 7C/34/2021) Najvyšším súdom SR žalobkyňa, keďže došlo k zmene rozhodujúcich skutočností, z ktorých vychádzala pri podaní žaloby (č.l. 240 spisu), a to obnoveniu spoluvlastníctva k domu a pozemku, na ktorom je postavený spolu so žalovaným v podiele 3/4 a 1/4, ako rozhodujúce skutočnosti pre priznanie nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia uviedla ich nadužívanie žalovanými nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovaného 1/ a užívanie predmetných pozemkov v jej výlučnom vlastníctve žalovanými, pričom žalovanú sumu ponechala nezmenenú. Z uvedeného vyplýva, že svoj nárok v ďalšom uplatňovala na základe podstatnej zmeny rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa domu a pozemku, na ktorom je postavený, čo súd prvej inštancie aj skonštatoval (č.l. 240, 241 spisu), avšak sa nevysporiadal s § 139, § 140 ods. 2 CSP, ktorý považuje za zmenu žaloby, aj podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdých v žalobe. Súd prvej inštancie sa však s uvedeným procesne nevysporiadal a následne v rozhodnutí posudzoval nárok žalobkyne aj podľa pôvodných, aj následne podstatne zmenených (doplnených) rozhodných skutočností, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadou zmatečnosti.

9. Súd po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili, či majú vo veci návrhy na vykonanie dokazovania a žalobkyňu vyzval, či v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu navrhuje pripustenie zmeny žaloby. Dňa 7.6.2023 doručila žalobkyňa návrh na pripustenie zmeny žaloby v znení podania zo dňa 25.2.2022. Okrem toho navrhla vykonať dokazovanie pripojením spisov Okresného súdu Žilina sp.zn. 7C/1/2022, sp.zn. 7C/34/2021, výsluchom žalobkyne a žalovaného 1/ a výsluchom svedka E. M. B.. Právny zástupca žalovaných súdu oznámil, že návrhy na vykonanie dokazovania nemajú.

10. Súd prednostne uznesením zo dňa 19.6.2023 pripustil zmenu žaloby v znení podania žalobkyne doručenom súdu dňa 25.2.2022, spočívajúcu v podstatnej zmene a doplnení rozhodujúcich skutočností.

11. Súd prvej inštancie poukazuje na to, že odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že žalovaní v rámci svojej procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdili, že byt č. 2 v dome, ako aj prístavba patria do ich výlučného vlastníctva, keď byt č. 1 je v podielovom spoluvlastníctve strán, a to žalobkyne v podiele 3/4 a žalovaných v podiele 1/4 a tak žalobkyňa využíva nad rámec svojho

podielu byt č. 1 v časti 1/4 patriacej žalovanému 1/. Z obsahu zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR pritom vyplýva skutkový záver, že žalovaný 1/ spolu s rodinou býva v dome od roku 1984, kedy spoluvlastnícky podiel 1/4 nadobudol kúpou od právnych predchodcov (rodičov) žalobkyne a následne realizoval prístavbu a nadstavbu rodinného domu. Súd prvej inštancie sa však s uvedenými skutočnosťami, t. j. či žalovaný 1/ nenadobudol vlastníctvo k bytu č. 2 a prístavbe originálnym spôsobom, t. j. výstavbou, ako skutočnosťami podstatnými pre posúdenie nároku žalobkyne, nezaoberal, taktiež ani tým, že žalovaní 2/, 3/ užívajú byt č. 2 a prístavbu len ako členovia domácnosti na základe rodinného vzťahu k žalovanému 1/, a preto, ak by došlo k nadužívaniu týchto nehnuteľností nad rámec spoluvlastníckeho podielu, zodpovedal by za takto vzniknutý stav len spoluvlastník, t. j. žalovaný 1/.

12. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 25.10.2023, na ktorom vypočul žalobkyňu, svedka E. M. B. a stranám poskytol priestor na vyjadrenie sa vo veci. Súd pojednávanie odročil na 8.1.2024 za účelom oboznámenia strán so spisom 7C/34/2021 a povinnosťou oznámiť súdu listiny, ktoré majú byť pripojené k tejto veci, nakoľko spis musí byť trvalo odpojený k veci 7C/1/2022 z dôvodu úkonov spojených s podaným odvolaním vo veci.

13. Dňa 12.11.2023 doručila žalobkyňa súdu žiadosť o pripojenie listín zo spisu 7C/34/2021, ktorých kópie súd zabezpečil.

14. Na pojednávaní dňa 8.1.2024 súd vec prejednal a rozhodol za účasti strán a ich právnych zástupcov. Na pojednávaní súd vypočul žalovaného v rade 1/ a následne oboznámil s listinami zo spisového materiálu 7C/34/2021.

15. Následne súd vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

16. Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.“

17. Podľa § 132 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

(2) Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

18. Podľa § 136 ods. 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

19. Podľa § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci..

20. Podľa § 451 ods. 1 a 2:

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Podľa § 458 ods. 1 až 3 OZ:

(1) Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

(2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

(3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

23. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Pred opätovným posúdením žalobného nároku, súd prvej inštancie zdôrazňuje, že od rozhodnutia súdu v poradí prvým rozsudkom došlo k zásadnej zmene okolností, ale aj tvrdení strán ohľadom prejednávanej veci. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 17C/159/2008-758 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 25.10.2017, č. konania 7Co/172/2017-841, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2017 a vykonateľnosť dňa 2.1.2018, súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného 1/ a K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. C. XXXX/XX, XXX XX D. (ďalej len „K. G.“) k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. D., zapísaných na okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pre okres Žilina, obec Žilina, kat. úz. D. na liste vlastníctva č. XXXX, a to stavba - dom súp. č. 2342 na pozemku KNC pare. č. 4719/2 s príslušenstvom a pozemok KNC pare. č. 4719/2 o výmere 630 m² zastavené plochy a nádvoria, uvedené nehnuteľnosti v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne v podiele 1/1 a žalobkyňu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ a K. G. výplatu náhrady za ich spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach sumu 59 750,- Eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. K výplatu primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel nedošlo, nakoľko žalovaní neoznámili číslo účtu žalobkyňu. Vo veci bolo podané dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd NS SR uznesením sp.zn. 3Cdo/90/2018 zo dňa 14.4.2021 tak, že rozsudky súdov prvej a druhej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Následne vec opätovne prejednával súd prvej inštancie pod novou sp.zn. 7C/34/2021, kde na zhodný návrh strán sporu bolo konanie prerušené a z dôvodu nepodania návrhu na pokračovanie v konaní v zákonnej lehote, súd konanie uznesením sp.zn. 7C/34/2021 zo dňa 3.10.2022 zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/181/2022 zo dňa 10.1.2023 a to dňa 31.1.2023. Na základe týchto skutočností došlo k obnoveniu podielového spoluvlastníctva v prospech žalobkyne v podiele 3-iny, v prospech žalovaného v podiele 1-ina. Na tieto rozhodné skutočnosti a zmenu skutkového stavu reflektovalo aj rozhodnutie odvolacieho súdu v čiastočne zrušujúcom uznesení sp. Zn. 9Co/125/2022 zo dňa 13.4.2023. V ďalšom strany (predovšetkým žalovaní) v odvolaní rozšírili svoju argumentáciu (procesnú obranu) týkajúcu sa právneho vzťahu k predmetu sporu, t.j. opísali spôsob nadobudnutia podielového spoluvlastníctva žalovaného v rade 1/ k predmetnej nehnuteľnosti a poukázali na to, že nehnuteľnosť prešla nadstavbou a prístavbou, v dôsledku ktorej došlo k tomu, že vznikol byt v užívaní žalovaných.

26. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. D. (č.l. 407) mal súd preukázaný zápis rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na parcele CKN č. 4719/2 a pozemku KN C č. 4719/2 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 630 m². Zároveň z obsahu LV vyplýva, že opätovne došlo k zmene spoluvlastníckych podielov, nakoľko žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele XX/XX-XX (titulom darovacej zmluvy zo z roku 1997 a darovanej zmluvy zo dňa 21.11.2005, kde podiel žalobkyne v čase po rozhodnutí NSSR predstavoval 3-iny), žalovaný v rade 1/ v podiele 1-ina (titulom uznesenia NSSR sp.zn. 3Cdo/90/2018) a E. M. B. v podiele X/XX-XXX (titulom darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 1.3.2023 pod V678/2023, t.j. podiel X/XX-XXX darovala E. B. žalobkyňa).

27. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. D. (č.l. 411) vyplýva, že parcela KN C č. 4719/3 – záhrada o výmere 216 m² a pozemok KN C č. 4719/10 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 130 m². Výlučnou vlastníčkou nehnuteľností je žalobkyňa, pričom podiel 1-ina nadobudla titulom darovacej

zmluvy z roku 1997 a podiel 3-iny nadobudla titulom darovacej zmluvy zo dňa 21.11.2005. Predmetom žalobného nároku je predovšetkým užívanie parcely KN C č. 4719/10.

28. Podstatnou skutočnosťou pre posúdenie dôvodnosti nároku je fakt, že pôvodnými vlastníkmi nehnuteľnosti evidovaných na LV č. XXXX ako aj LV č. XXXX boli svokrovci žalovaného v rade 1/, resp. rodičia jeho zosnulej manželky, t.j. F. A., nar. XX.XX.XXXX a S. A., nar. XX.X.XXXX. Oproti stavu, kedy došlo k podaniu žaloby, t.j. dňa 3.1.2020, do času rozhodnutia súdu (v poradí druhým rozhodnutím) došlo k zásadnej zmene skutkových okolností. Súd ešte nad rámec poznamenáva, že žalobkyňa podala obdobnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak za obdobie od 3.1.2020 do 2.1.2022, kde si svoj nárok uplatnila v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/1/2022, v ktorom súd rozhodol rozsudkom zo dňa 5.6.2023, voči ktorému podala žalobkyňa odvolanie. Vec nie je právoplatne skončená. Okrem toho žalobkyňa podala ďalšiu žalobu, vedenú pod sp.zn. 51C/3/2023 o určenie vlastníckeho práva vydržaním. Uvedené skutočnosti nič nemenia na žalobe o zaplatenie sumy 15.600,- Eur s príslušenstvom, ktorou sa žalobkyňa domáha nároku titulom nadužívania spoluvlastníckeho podielu a vydania bezdôvodného obohatenia žalovanými v rade 1/ až 3/ za obdobie od 3.1.2018 do 2.1.2020.

29. Na základe vyššie uvedených skutočností a zmeny žalobného návrhu v znení podania zo dňa 25.2.2022 (č.l. 206) je zrejmé, že žalobkyňa si v konaní uplatňuje dva nároky. Vo vzťahu k parcele predovšetkým KN C č. 4719/10 ide o nárok titulom bezdôvodného obohatenia, t.j. tak ako žalovala v pôvodnej žalobe, nakoľko k zmene rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k týmto pozemkom, a teda ani v právnom nároku vo vzťahu k nim nedošlo. K zmene došlo k nárokom týkajúcim sa rodinného domu súp. č. 2342 postavenom na parcele CKN č. 4719/2 vrátane tohto pozemku. Nakoľko vplyvom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (následne zastavenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) došlo k obnoveniu podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného 1/. Tento nárok žalobkyňa zmenila návrhom zo dňa 25.2.2022, v ktorom sa už nedomáhala vydania bezdôvodného obohatenia (ako výlučná vlastníčka nehnuteľností), ale sa domáhala nároku vyplývajúceho z nadužívania spoluvlastníckeho podielu žalovaným v rade 1/ a súčasne žalovanými v rade 2/ a 3/ ako členmi jeho domácnosti.

30. Súd z opatrnosti zdôrazňuje, že procesná obrana žalovaných v čase podania žaloby smerovala k tomu, že žalobkyňa nevyužila možnosť mimosúdneho riešenia sporu, prípadne započítania pohľadávky oproti pohľadávke žalobkyne titulom vyplatenia spoluvlastníckeho podielu žalovaných pri prikázaní nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva. Taktiež namietali nepreukázanie výšky požadovaného nájmu a tvrdili, že je odlišný, no k tejto argumentácii neprodukovali žiadne dôkazy ani návrhy. Až v podanom odvolaní (!) žalovaní v rade 1/ až 3/ začali opisovať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa reálneho užívania nehnuteľnosti a predovšetkým bytu č. 2, ktorý bol vytvorený nadstavbou a prístavbou pôvodného domu. K týmto skutočnostiam súd vypočul žalobkyňu, žalovaného v rade 1/ a svedka E. M. B. (manžela žalobkyne).

31. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní dňa 25.10.2023 vyplynulo, že v rámci rodinných vzťahov matka oznámila, že bude potrebné opraviť strechu. Manželka žalovaného v rade 1/ (sestra žalobkyne) po dohode s manželom navrhli, že by na dome nadstavili, na čo si so súhlasom rodičov nechali vyhotoviť projektovú dokumentáciu a zabezpečili si úver 130.000,- Sk. Pri jednej z návštev však zistili, že realizujú nielen nadstavbu, ale aj prístavbu garáže a pivnice nad rámec projektu. Po ukončení výstavby sa žalovaný s manželkou a rodinou nasťahovali, medzi rodičmi žalobkyne a rodinou žalovaného dochádzalo ku konfliktom. a vzťahy boli napäté. O rodičov sa následne postarala žalobkyňa, následne nadobudla najprv 1-inu nehnuteľnosti v roku 1994 a následne v roku 2007 ďalšiu 1-icu (reálne podiely na nehnuteľnosti nadobudla žalobkyňa v roku 1997 a 2005, vid' ods. 27 a 28. Odôvodnenia rozsudku). Žalobkyňa poprela vedomosť o existencii dohody o užívaní. Čo sa týka prípojok na inžinierske siete, tie vedú cez pozemok žalobkyne. V čase výstavby garáže povolili rodičia žalobkyne žalovaným urobiť si prípojku na plyn, vodu a kanalizáciu cez pivnicu, preto bola prístavba realizovaná tak, ako bola realizovaná. Garáž mala byť zasadená ďalej do pozemku a mal byť z boku vybudovaný vchod. Realita však bola taká, že garáž zasahovala aj do vedľajšej parcely. Zdôrazňuje, že následne suseda merala odstup od tejto vznikajúcej stavby, kde nebol odstup od plotu 3 metre. Projektant v dôsledku výkopovej jamy, musel prekresliť plány. K tvrdeniu žalovaného v rade 1/, že si nechal vypracovať geometrický plán na vyriešenie prístupu k nehnuteľnosti uviedla, že geodet bol prítomný bez súhlasu rodičov žalobkyne, kde po predložení geometrického plánu zistili, že od plotu ponechali asi 50 cm, možno 20 pri samotnej garáži vo vlastníctve rodičov žalobkyne. Čiže neriešila sa celá situácia, ale výlučne iba

prístup k nehnuteľnosti. Čo sa týka prístupu k nehnuteľnosti, poznamenala, že ešte rodičia označili prístup k nehnuteľnosti žalovaných tyčkami, aby nechodili po celej záhrade, pričom po príchode z práce žalovaný v rade 3/, všetky tieto tyčky vykopal.

32. Z výsluchu žalovaného v rade 1/ na pojednávaní dňa 8.1.2024 vyplynulo, že v roku 1980 na žiadosť svokry – manželkinej matky došlo k dohode o tom, že na pôvodnom dome pristavia svoje bývanie, s čím žalovaný aj s manželkou súhlasili. Prvým krokom bolo uzavretie kúpnej zmluvy na jednu štvrtinu v nehnuteľnosti na parcele 4719/2, ktorá predstavuje výmeru 630 m². Žalovaný v rade 1/ zdôrazňuje, že ani celú túto parcelu reálne nevyužíva, využíva teda iba prístavbu a nadstavbu. Po vybavení projektovej dokumentácie a zabezpečení pôžičky na sumu 155.000,- korún sa v roku 1981 začala s výstavbou. Podľa projektovej dokumentácie odhadovaná suma investícií na nadstavbu a prístavbu bola 190.000 korún. Teda rozdiel medzi pôžičkou a samotnou investovanou sumou veľký ani nebol. Čo sa týka realizácie výstavby, tejto prístavby a nadstavby pomáhali v rámci pomocných prác kamaráti žalovaného v rade 1/, rovnako ako aj jeho rodina z Čiech. Stavbu bolo potrebné dokončiť do troch rokov, a tak v roku 1984 bola stavba aj skolaudovaná. Od tohto času v tejto prístavbe a nadstavbe býva rodina žalovaného v rade 1/, teda takmer 40 rokov. Týmto vznikla samostatná bytová jednotka. Ku garáži a jej výstavbe uviedol, že sa stavala podľa projektovej dokumentácie a pôvodný vlastník pozemku (ústne) súhlasil s tým, aby sa vystavila garáž a zabezpečila sa aj prístupová cesta k tejto stavbe. Vo vzťahu k inžinierskym sieťam uviedol, že sa využili existujúce siete s výnimkou elektrickej prípojky, ktorá bola nová a išla v podlahe novej stavby. Na výstavbu strechy čiastočne využili drevo z pôvodného krovu, ostatné sa kúpilo. K vzájomným vzťahom uviedol, že boli dobré do roku 1997, kedy začal mať pocit, že by bolo vhodné vec vyriešiť, vo vzťahu k parcele číslo 4719/3, na ktorej bola postavená garáž a bol zabezpečený prístup na pozemok. V tomto čase nechal vypracovať geometrický plán a návrh zámennej zmluvy, kde by sa časť tohto pozemku z parcely 4719/3 zamenila za pozemok, ktorý mal v podielovom spoluvlastníctve a reálne aj tak neužíval. Podľa vyjadrenia žalovaného v rade 1/, už od počiatku bola dohoda o vecnom bremene, práve prechodu a užívania parcely 4719/3(10), ktorá bola vytvorená na základe dohody s pôvodnými vlastníkami nehnuteľnosti. Následne však túto dohodu predloženú žalovaným v rade 1/ mali pôvodní vlastníci k dispozícii asi týždeň, nič sa nedialo. Dôsledkom toho boli ďalšie prevody nehnuteľnosti, o ktorých nebol informovaný. Išlo predovšetkým o prevody v prospech žalobkyne. Ukončilo sa to v roku 2005, kedy získala celú časť pozemku, ktorý bol, resp. nehnuteľnosti, ktorá bola v pôvodom vlastníctve rodičov manželky (jeho manželky). Žalovaný v rade 1/ zotrval na tom, že medzi pôvodnými vlastníkami a žalovaným v rade 1/ existovala dohoda o zriadení vecného bremena, ktorá bola vo forme ústnej, na základe dohody o užívaní týchto nehnuteľnosti.

33. Z výsluchu svedka E. M. B. na pojednávaní dňa 25.10.2023 vyplynulo, že na prelome rokov 1979/1980 povedali svokrovci (rodičia žalobkyne) svojim deťom, že bude potrebná oprava strechy, na čo švagriná navrhla, že na dome nadstavovali, pretože im 2-izbový byt nepostačuje. Stavba sa začala odkúpením 1-iny pôvodnej nehnuteľnosti. Svedok zdôraznil, že preštudovaním dokumentov vyplynulo, že územné konanie bolo vydané na parcele 4719/2 a stavebné konanie rovnako bolo vedené k tejto parcele. Nadstavba a prístavba nepredstavuje samostatnú bytovú jednotku. Výstavba prebehla v réžii svokra, ktorú ju zabezpečoval práce, prípadne materiály. Stavebník svojvoľne vystavil prístavbu garáže na parcele 4719/3, na čo bol upozornený pôvodnými vlastníkami aj stavebným dozorom. Ide o stavbu nepovolenú, postavenú na cudzom pozemku, má vybudované tri samostatné steny. Štvrtá stena bola stena pôvodného domu, cez ktorú boli následne pripojené inžinierske siete. Svedok zdôraznil, že pôvodným vlastníkom nebola vyplatená ani kúpna cena 25.000,- Sk za podiel 1-ina na nehnuteľnosti. Zároveň na výstavbu bola použitá aj suma 20.000,- Sk, ktorú mali svokrovci pripravenú na opravu strechy. Celkové náklady výstavby boli 195.000,- Sk, pričom žalovaný v rade 1/ s manželkou si zabezpečili úver vo výške 130.000,- Sk. Na otázku súdu, odkiaľ má vedomosť o presnom spôsobe financovania prístavby a nadstavby, svedok uviedol, že uvedené bolo častou príčinou nezhôd v rodine a tiež to vedel zo spisu 17C/159/2008. Po kolaudácii v roku 1984 nastúpil žalovaný v rade 1/ s rodinou do užívania nehnuteľnosti, pričom vzťahy boli napäté. Výsledkom bolo jeho odsťahovanie z nehnuteľnosti na dobu 5 rokov pre časté fyzické a verbálne útoky na predchodcov žalobkyne, žalobkyňu aj jej rodinu. Svedok potvrdil, že právni predchodcovia žalobkyne a žalovaný v rade 1/ s manželkou mali dohodu o užívaní nehnuteľnosti tak, že prístavbu a nadstavbu užívali žalovaný v rade 1/ s rodinou. Takto sa to dohodlo už pri výstavbe s tým, že pôvodní vlastníci budú užívať svoj podiel 3-iny. Svedok uviedol, že jeho svokrovci požadovali od žalovaného v rade 1/ úhradu kúpnej ceny za podiel 1-ina vo výške 25.000,- Sk a sumu 30.000,- Sk za vyplatené práce remeselníkov na stavbe uhradené svokrom.

34. Z listinných dôkazov pripojených zo spisu sp.zn. 7C/34/2021 mal súd za preukázané nasledujúce skutočnosti:

Stavebné povolenie ÚP 519/81 zo dňa 12.6.1981, územné rozhodnutie a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 30.8.1984 zhodne boli vydané na výstavbu prístavby a nadstavby rodinného domu so vznikom kompletného bytu na parcele č. 4719/2 v k.ú. D. bolo vystavené na meno žalovaného v rade 1/ a jeho manželky. Na meno K. G. bol poskytnutý stabilizačný príspevok na investičnú bytovú výstavbu v sume 35.000,- Sk, a to na základe zmluvy o poskytnutí stabilizačného príspevku na individuálnu bytovú výstavbu zo dňa 25.2.1982. Medzi stranami v priebehu celého sporu nebolo sporné a vyplynulo z výpovedí z v konaní 7C/34/2021, že žalovaný v rade 1/ s manželkou mali zabezpečený úver v sume 120.000,- Sk na výstavbu nadstavby a prístavby, pričom zo žiadosti o dočerpanie pôžičky – odklad splátok a uznanie pohľadávky vyplýva, že poskytnutá suma bola 120.000,- Sk. Zároveň nebolo sporné, že finančné, osobne aj materiálne pomáhali pri výstavbe rodičia manželky žalovaného v rade 1/. V rámci výsluchu strán a svedka zhodne vyplynulo, že na realizáciu prístavby a nadstavby všetky zakúpené materiály, ktoré boli povinne zúčtované na účely preukázania pôžičky, t.j. je nesporné, že suma poskytnutých finančných prostriedkov v sume 155.000,- Sk bola investovaná do prístavby a nadstavby. Zo znaleckého posudku č. 9/2009 vyplynul popis nehnuteľnosti, všeobecná hodnota bytu v čase ohodnotenia a rozdelenie na dve bytové jednotky a nebytový priestor – garáž.

Z výsledkov výsluchu Ing. Václava Karáska vyplynuli obdobné skutočnosti ako v prejednávanej veci.

Na účely posúdenia veci súd považoval za podstatný výsluch S. A., ktorá výslovne uviedla, že dcére povedala pri jednej z návštev: „že treba im urobiť strechu, lebo bola zlá. A jej povedala, mami, my by sme si mohli pristaviť a vás dochováme, a tak sme sa dohodli, že s jej mužom, že si nadstavia samostatný byt, aby mohli u nás bývať. Dali si robiť plán nadstavby a dohoda bola s E., ktorý robil plán nadstavby podľa nich a ta nadstavba bola taká, že vzadu bolo dosť miesta a robil im prístavbu. Že garáž do pivnice a hneď vedľa vchod navrch a bolo kopu miesta, ktoré sme im to nepovolili. ....V ďalšom na otázku súdu, či po vyhotovení nadstavby a prístavby usporiadali ste si nejakou dohodou, tieto vaše spoluvlastnícke vzťahy? Svedkyňa udáva, oni mali svoju stavbu a my svoju stavbu. Na otázku súdu: môžete konkrétne uviesť, ktorú stavbu máte na mysli? Že oni mali svoju stavbu? Svedkyňa uvádza, bola to prístavba a my sme mali svoju stavu. Bola to pôvodná stará. A to bolo naše. S. A. rovnako ako žalobkyňa v prejednávanej veci poukázala na výstavbu garáže v rozpore s pôvodným plánom, kde garáž mala byť v pivnici, no žalovaný v rade 1/ ju umiestnil na pozemku Maršalkovcov. Potvrdila tiež, že úhrady nákupu materiálov realizovali žalovaní, pretože to muselo byť všetko na faktúru kvôli pôžičke. Stavbu „dirigoval“ pán A., no brigádnikov si platil sám žalovaný v rade 1/. Výdavky hradené Maršalkovcami si zapisovali na žiadosť dcéry, no najprv nič nežiadali, pretože mali ešte žalovaní výdavky s kanalizáciou a podobne a potom sa žalovaný v rade 1/ odsťahoval z nehnuteľnosti a 5 rokov tam nežil.

35. Z čestných prehlásení, potvrdení a oznámení mal súd za preukázané, že vzťahy medzi stranami sporu sú nesporne narušené, čo vedie k aj k fyzickým a verbálnym útokom.

36. Z výpovede Ing. Václava Karáska v konaní sp.zn. 7C/34/2021 ako aj v prejednávanej veci, pri zohľadnení všetkých vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že minimálne do roku 1997 neboli žalovaní, resp. členovia domácnosti a ich právna predchodkyňa rušení v užívaní prístavby a nadstavby a rešpektovali užívanie bytovej jednotky. Nesporné medzi stranami bolo, že nikdy nedošlo k zápisu nadstavby a prístavby rod domu súp. č. 2432 do katastra nehnuteľnosti, a teda evidenčne nedošlo k vzniku samostatnej nehnuteľnosti, prípadne bytovej jednotky. Následne si žalovaný v rade 1/ nechal vypracovať geometrický plán, ktorým mal snahu riešiť prístup k nehnuteľnosti. Trval na tom, že s pôvodnými vlastníkmi mali dohodu o vecnom bremene – práva prechodu a prejazdu cez parcelu č. 4719/10, a to v ústnej forme. Z vyjadrení strán (aj žalovaného v rade 3/) vyplynulo, že už v neskoršom období dochádzalo ku konfliktom medzi obyvateľmi domu súp.č. 2432, a to predovšetkým ohľadom prístupu na nehnuteľnosť, ktorú označili pôvodní vlastníci kolíkmi, iba nezasahovali žalovaní do ostatnej časti pozemku. Už z tohto konania mal súd za preukázané, že právni predchodcovia žalobkyne určitým spôsobom rešpektovali potrebu prístupu žalovaných k nehnuteľnosti. Rovnako z výsluchu žalobkyne v iných konaniach ako aj v prejednávanej veci nesporne vyplynulo, že vzťahy medzi stranami sporu sú narušené. Žalobkyňa uviedla, že rozpory spôsobujú najmä „mladí“ (poukazujúc na žalovaných v rade 2/ a 3/), ktorí atakovali už jej nebohých rodičov a konflikty vznikajú aj dnes, nakoľko útočia na ňu a členov jej rodiny.

37. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/ za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Žalovaní

v rade 2/ a 3/ nie sú vo veci pasívne vecne legitimovaní, nakoľko sú členmi domácnosti žalovaného v rade 1/, t.j. podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX. Preto pri vyhodnotení otázky nadužívania nehnuteľností nad rámec spoluvlastníckeho podielu zodpovedá iba spoluvlastník, t.j. žalovaný v rade 1/. Z uvedeného dôvodu tento (prvý) nárok nie je voči žalovaným v rade 2/ a 3/ dôvodný pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie v spore. Pasívne vecne legitimovaným vo vzťahu k tomuto nároku je výlučne žalovaný v rade 1/. Súd vyhodnocoval na účely posúdenia dôvodnosti tohto nároku procesnú obranu žalovaných, ktorí tvrdili, že byt č. 2 v dome, ako aj prístavba patria do ich výlučného vlastníctva, keď byt č. 1 je v podielovom spoluvlastníctve strán, a to žalobkyne v podiele 3/4 a žalovaných v podiele 1, a tak žalobkyňa využíva nad rámec svojho podielu byt č. 1 v časti 1/4 patriacej žalovanému 1/. Súd vychádzal aj z obsahu zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/90/2018 zo dňa 14.4.2021 (č.l. 413), z ktorého vyplýva skutkový záver, že žalovaný 1/ spolu s rodinou býva v dome od roku 1984, kedy spoluvlastnícky podiel 1/4 nadobudol kúpou od právnych predchodcov (rodičov) žalobkyne a následne realizoval prístavbu a nadstavbu rodinného domu. Tento skutkový záver vyplynul v konaní aj z vykonaného dokazovania, teda výsluchov strán a svedka. Je totiž nesporné a preukázané, že žalovaný v rade 1/ so svojou nebohou manželkou mali od roku 1981 vydané stavebné povolenie na prístavbu rodinného domu so vznikom kompletného bytu a v roku 1984 im bolo vydané kolaudačné rozhodnutie, z ktorého vyplýva, že sa povoľuje užívanie stavby: prístavba a nadstavba rodinného domu so vznikom novej bytovej jednotky postavenej na parcele 4719/2 EN. K argumentácii, na ktorú poukázal odvolací súd, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s otázkou či žalovaný 1/ nenadobudol vlastníctvo k bytu č. 2 a prístavbe originálnym spôsobom, t. j. výstavbou, ako skutočnosťami podstatnými pre posúdenie nároku žalobkyne, súd konštatuje, že realizáciou stavby prístavby a nadstavby rodinného domu so vznikom samostatnej bytovej jednotky (byt č. 2) aj keď v súlade so stavebným povolením došlo len k vybudovaniu nadstavby a prístavby existujúceho rodinného domu, ktorá sa tak stala súčasťou existujúcej stavby (v súlade s ust. § 120 ods. 1 OZ), t.j. pôvodného rodinného domu. Rodinný dom v čase nadstavby a prístavby existoval, pozostával z jednej bytovej jednotky, bol v podielovom spoluvlastníctve právnych predchodcov žalobkyne v podiele 3/4 a žalovaného v rade 1/ s manželkou v podiele 1. Realizovaním nadstavby a prístavby nedošlo k vzniku celkom novej stavby odlišnej od pôvodnej tak, že by súd mohol konštatovať, že zo strany žalovaného v rade 1/ s manželkou došlo k vzniku novej veci. Tak ako súd uviedol, dom nebol evidovaný ako bytový dom, takéto znaky ani nevykazoval, u ktorého by sa mohlo konštatovať že vybudovaním nového bytu došlo k vzniku samostatnej veci – samotného bytu ako samostatného predmetu občianskoprávných vzťahov. V zmysle § 120 ods. 1 OZ súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Súčasť veci nie je samostatnou vecou v právnom zmysle a nemôže byť ani samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov. Vždy sleduje právny osud hlavnej veci. Pre súčasť veci platí právny režim celku. Právne úkony týkajúce sa veci sa preto vždy týkajú aj jej súčasťou, bez toho, že by musela byť súčasťou veci samostatne identifikovaná, individualizovaná a uvedená. Obdobne to platí aj v prípade súdneho rozhodnutia, keď súčasť veci sleduje právny osud hlavnej veci. Zákonná podmienka, že súčasťou veci je to, čo od nej nemôže byť oddelené, neznamena len fyzickú neoddeliteľnosť súčasťou, ale predovšetkým to, že súčasť nemôže byť oddelená bez toho, aby sa tým vec sama neznehodnotila, t. j. funkčná neoddeliteľnosť. Na základe uvedeného je tak nutné vyvodit', že prístavba a nadstavba realizovaná žalovaným v rade 1/ a jeho zosnulou manželkou v rokoch 1981-1984 ani iné zmeny zásadne nič nemenia na vlastníctve nehnuteľnej veci. Súd poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej prístavby a nadstavby a iné zmeny zásadne nič nemenia na vlastníctve nehnuteľnej veci, pričom za stavebnú zmenu sa považuje i prístavba, ktorá spravidla má za následok i zmenu technických parametrov alebo aj funkcie a účelu stavby. K vykonaniu prestavby sú potrebné práce investičného charakteru; tieto investície však sami neovplyvňujú vlastníctvo stavby. Preto ak nebolo dohodnuté nič iné, do vlastníctva toho, komu patrila stavba pôvodná, prípadne aj prístavba vykonaná na základe stavebných úprav, pričom nie je rozhodné, kto bol stavebníkom.

38. Z rozsudku dovolacieho súdu sp.zn. 3Cdo/90/2018 vyplynulo, že je možné a potrebné v súlade s poznatkami praxe v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu, v ktorom sa nachádzajú bytové a nebytové jednotky (najmä ak došlo k zrealizovaniu ideálneho podielu, v záujme spravodlivého usporiadania veci) rozdeliť takúto stavbu aj v rovine horizontálnej, ak sú splnené predpoklady pre ich samostatnú existenciu v závislosti od okolností prípadu (za pomoci odborného znaleckého posúdenia) a reálnym rozdelením veci sa vyrieši celková spôsobilosť domu prejsť do režimu vlastníctva bytov a nebytových priestorov podľa zák.č. 183/1993 Zz, vrátane spôsobilosti zápisu novovzniknutého právneho stavu do katastra nehnuteľností s tým, že spoločné časti či zariadenia stavby zostanú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov. NS SR teda

vychádzal z toho, že v predmetnom dome sa nachádzajú bytové a nebytové priestory a až reálnym rozdelením stavby sa vyrieši celková spôsobilosť domu prejsť do režimu vlastníctva bytov a nebytových priestorov podľa zák.č. 183/1993 Zz, Predmetná prístavba a nadstavba nebola zapísaná na LV ako samostatná stavba (byt, nebytový priestor – garáž) a predmet vlastníctva; vlastníctvo stavby rodinného domu súp.č. 2342 zostalo rovnaké podiel 3 pôvodní vlastníci a 1 žalovaný v rade 1/ s manželkou. Súd nemal v konaní za preukázané, že medzi podielovými spoluvlastníkmi bola uzatvorená nejaká dohoda o výške spoluvlastníckych podielov, ktorá by založila nové spoluvlastníctvo, preto platí zápis v katastri, doposiaľ nezmenený rozhodnutím súdu či dohodou strán.

39. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalovaný v rade 1/ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k prejednávanej veci tzv. originárnym spôsobom. Súd potom vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa (aktuálne od roku 2023 aj jej manžel) a žalovaný v rade 1/ sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti rodinného domu tak ako sú tieto zapísané na LV č. XXXX, k.ú. D.. Na účely prejednávanej veci spoluvlastníctvo manžela žalobkyne nie je relevantné, nakoľko žalovaným obdobím je obdobie od 3.1.2018 do 2.1.2020, t.j. v čase pred nadobudnutím spoluvlastníckeho podielu.

40. V zmysle § 137 OZ podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Spoluvlastníkovi prislúchajú práva a povinnosti k spoločnej veci podľa pomeru jeho podielu k podielom ostatných spoluvlastníkov. Vec, ktorá je predmetom spoluvlastníctva, sa počas trvania spoluvlastníctva medzi spoluvlastníkov reálne (fakticky) nerozdeľuje, ale nerozdelená zostáva spoločnou pre všetkých spoluvlastníkov. Spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti neznamená, že by sa vlastnícke právo spoluvlastníka vzťahovalo len na určitú konkrétnu časť tejto nehnuteľnosti. Podielovému spoluvlastníkovi, ktorý užíva spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, vzniká bezdôvodné obohatenie, za ktoré musí ostatným spoluvlastníkom poskytnúť peňažnú náhradu ako ekonomickú protihodnotu toho, čo nemôže byť vrátené. Vznik bezdôvodného obohatenia nie je viazaný na dohodu spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci, resp. rozhodnutie o užívaní veci. Užívanie spoločnej veci je podľa platnej úpravy podradené pod pojem hospodárenie so spoločnou vecou, ktoré je upravené v ust. § 139 ods. 1 OZ. Možno uzatvoriť, že bezdôvodné obohatenie podielového spoluvlastníka, ktorý užíva vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu vzniká bez ohľadu na to, či o užívaní rozhodla väčšina spoluvlastníkov počítaná podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov alebo bolo upravené dohodou spoluvlastníkov, alebo o užívaní rozhodol súd, pokiaľ by hoci aj z konkludentne uzavretej dohody nevyplývalo niečo iné, napr. že si za užívanie nad rámec zodpovedajúci spoluvlastníckemu podielu nebudú nič hradíť. Uvedené závery boli vyslovené v rozhodnutí NS ČR 22Cdo 2624/2003 z 28.4.2004, ktoré pri totožnej právnej úprave v uvedenom období s právnou úpravou v SR možné použiť aj na danú vec a s ktorými sa súd stotožnil. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi, právnymi predchodcami žalobkyne, do ktorých právneho postavenia vstúpila žalobkyňa prevodom ich spoluvlastníckeho podielu a žalovaným v rade 1/ a jeho manželkou došlo k uzatvoreniu ústnej dohody čo do rozsahu užívania spoločnej veci v rozsahu výlučného užívania bytu č. 2. V obsahu tejto dohody súd zároveň videl aj konkludentnú dohodu, že za užívanie tohto bytu č. 2, ktorý je súčasťou spoločnej veci, žalovaný 1/ s manželkou nebudú nič vyplácať, potvrdila to právna predchodkyňa žalobkyne tak ako je to uvedené v odseku 34. odôvodnenia tohto rozsudku. Aj svedok E. B. potvrdil, že pôvodní vlastníci užívali dom v nezmenenej časti a žalovaní zase nadstavbu a prístavbu. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nepochybnému záveru (čo konštatoval aj Najvyšší súd vo veci sp.zn. 3Cdo/90/2018), že od roku 1984, kedy došlo ku kolaudácii bytovej jednotky č. 2 podieloví spoluvlastníci sa v rámci tejto dohody aj správali, predmetný dom užívali spôsobom ako sa dohodli a ani právní predchodcovia žalobkyne a ani žalobkyňa po nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu nepožadovala od žalovaného v rade 1/ s jeho manželkou žiadnu finančnú náhradu. Žalobkyňa poukazovala na to, že už medzi jej právnymi predchodcami a žalovaným v rade 1/ s jeho manželkou v priebehu času došlo k zmene pomerov, dochádzalo medzi nimi ku konfliktom a narušeniu vzájomného spolunažívania a aj po nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu na rodinnom dome žalobkyňou pretrvávajú narušené vzťahy, čo ju viedlo aj k podaniu žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Narušenie vzťahov medzi stranami je nesporné, avšak irelevantné na účely posúdenia žaloby. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že spolužitie žalovaného v rade 1/ a príslušníkov jeho rodiny s pôvodnými vlastníkmi bolo nerušené minimálne do roku 1997. V tomto období žalovaný v rade 1/ začal riešiť prístup k nehnuteľnosti, nakoľko si bol vedomý, že využíva pozemok svokrovcov a na tento účel dal vypracovať geometrický plán. Tento jeho

postup potvrdila aj žalobkyňa, keď uviedla, že geometrický plán zohľadňoval iba jeho potreby a bol v neprospech pôvodných vlastníkov nehnuteľnosti, pretože z pozemku, na ktorom je postavená časť prístavby ponechal niekoľko centimetrov od susedného pozemku nelogicky vo vlastníctve svokrovcov, čo malo mať za následok nemožnosť údržby. Preto nedošlo k dohode o prístupe k bytovej jednotke užívanej žalovanými. Rozpory medzi stranami však neboli spôsobené samotným užívaním bytovej jednotky, ale týkali sa prístupu k nehnuteľnosti, teda užívania výlučného pozemku žalobkyne a jej právnych predchodcov. Záver o konkludentnej dohode o užívaní bytu č. 2 je preto dôvodný.

41. Súd vzhľadom na vyslovený právny záver ohľadom dohody o užívaní predmetného rodinného domu, súčasťou, ktorej bola aj dohoda o tom, že si spoluvlastníci nebudú v súvislosti s týmto užívaním nič vyplácať, nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v rade 2/ a 3/, ako aj vzhľadom na všetky zistené okolnosti, z ktorých vyplývalo, že túto dohodu všetci spoluvlastníci vrátane žalobkyne od roku 1984 až do podania predmetnej žaloby teda počas takmer 36 rokov rešpektovali a v zmysle nej sa aj správali. Preto súd dospel k záveru, že nie je dôvodné priznať žalobkyni uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za nadužívanie rodinného domu nad rozsah podielu žalovaného v rade 1/ v uplatnenej výške 14.160,- Eur, a tak žalobu v tejto časti (prvého nároku týkajúceho sa nadužívania spoluvlastníckeho podielu) zamietol.

42. Druhým nárokom bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku KN C č. 4719/10, evidovanej na LV č. XXXX. V tomto bode je potrebné uviesť, že podľa názoru súdu je predmetom tohto nároku aj parcela 4719/3, nie iba parcela 4719/10, nakoľko to opakovane vyplývalo z tvrdení žalobkyne, ale aj z výsledkov dokazovania. Je totiž nesporné, že parcela 4719/10 tvorí prístup k nehnuteľnosti a na časti parcely 4719/3 stojí garáž tvoriaca časť prístavby k domu, ktorú užívajú žalovaní a jej výstavbou tak napriek stavebnému povoleniu znejúcemu na parcelu 4719/2 zasiahli výstavbou do tejto parcely, aktuálne vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Právny zástupca žalovaných v rade 1/ až 3/ namietal užívanie pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, t.j. parcely č. 4719/10. Uvedené však nemá oporu v reálnom stave. V prvom rade mal súd za nesporné, že žalovaní v rade 1/ až 3/ užívajú bytovú jednotku v dome súp. č. 2342. Z fotomapy polohy parciel (č.l. 105) vyplýva, že parcela č. 4719/2 v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného v rade 1/ sa nachádza bezprostredne za parcelami č. 4719/3 a 4719/10 vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, t.j. k domu súp. č. 2342 a garáži vedie prístup (prejazd) nepochybne cez parcelu 4719/10. Zároveň je tiež nesporné, že prístavbu (kde je umiestnená garáž) užívajú výlučne žalovaní, a zároveň tento pozemok užívajú na parkovanie áut, skladovanie dreva a iného materiálu. Tiež sa oň starajú, keď ho pravidelne kosia a odpratávajú z neho sneh. Taktiež užívajú časť pozemku KN-C parc. č. 4719/3 o výmere 216 m² záhrada, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres D., obec D., k.ú. D. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, a to časť cez ktorú vedie prístup k vchodovým dverám do predmetnej bytovej jednotky (bytu č. 2). Súd má za to, že užívanie pozemku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne je nevyhnutné v prípade užívania rodinného domu, cez tento pozemok žalovaní v rade 1/ až 3/ minimálne prechádzajú, t.j. pasívna legitímácia žalovaných v rade 1/ až 3/ týkajúca sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (užívania pozemku žalobkyne bez právneho dôvodu) je daná. Napokon, z výsluchu žalovaných táto skutočnosť niekoľkokrát aj odznela. Samotný žalovaný v rade 1/ potvrdil, že túto vec chcel riešiť už v roku 1997 spomenutým geometrickým plánom, s čím pôvodní vlastníci nesúhlasili. Žalobkyňa tvrdila a toto tvrdenie žalovaní nepopreli, že o tento pozemok sa žalovaní starajú – kosia ho, parkujú na ňom autá, skladujú drevo a iný materiál. Uvedené nepriamo vyplýva aj z konania vedeného na Okresnom súde Žilina sp.zn. 41C/311/2016, v ktorom sa žalovaný v rade 1/ s nebohrou K. G. domáhali zriadenia vecného bremena – práva prejazdu a prechodu cez sporný pozemok. Súd mal preto za nesporné užívanie sporného pozemku žalovanými v rade 1/ až 3/.

43. Žalovaný v rade 1/ v priebehu konania tvrdil, že s pôvodnými vlastníkmi mali aj s manželkou ústnu dohodu o zriadení vecného bremena týkajúcu sa práva prechodu cez pozemok KN C č. 4719/10. Ako súd vyššie konštatoval, mal za preukázané, že predmetný pozemok žalovaní užívajú na prechod k rodinnému domu súp.č. 2432 a na parkovanie 2 motorových vozidiel, z ktorého hlavného dôvodu si žalobkyňa uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to bez akéhokoľvek právneho vzťahu založeného či už zmluvou alebo zákonom a bez toho že by žalobkyni zaplatili akúkoľvek náhradu. Žalovaný v rade 1/ mal za to, že do tejto ústnej dohody vstúpila aj žalobkyňa, ktorá existenciu tejto dohody popierala. Žalovaný v rade 1/ existenciu takejto dohody nepreukázal a na jej preukázanie ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Žalobkyňa potvrdila, že jej právni predchodcovia umožňovali prechod a prejazd žalovanému v rade 1/ po tomto pozemku v súvislosti s užívaním nadstavby a prístavby

pôvodného rodinného domu. Súd vyhodnotil situáciu strán, kde reálne žalovaní vykonávajú právo k cudzej veci z dôvodu, že vlastníci veci to z nejakých dôvodov trpia, od prípadu, keď niekto vykonáva právo k cudzej veci odvodené od toho, že je naozaj v dobrej viere, že takéto právo nadobudol. Za zisteného stavu súd dospel k záveru, že užívanie cudzej veci nevlastníkom, t.j. žalovanými v rade 1/ až 3/ sa odvíjalo od vôle pôvodného vlastníka (právnych predchodcov žalobkyne) a neskôr žalobkyne takýto stav znášať, avšak niet dôvodu z vecnoprávneho hľadiska z tejto okolnosti nevlastníkovi niečo viac odvodzovať, nakoľko samotná skutočnosť, že niekto koná spôsobom zodpovedajúcim obsahu vecného bremena prechádzať cez pozemok, nemôže viesť k záveru o oprávnenej držbe zodpovedajúcej vecnému bremenu. K tomu aby bolo možné hovoriť o vzniku vecného bremena na základe vydržania (§ 151o ods. 1 OZ) musia byť splnené predpoklady a nestačí len preukázanie skutočnosti, že žalovaným v rade 1/ až 3/ po celý čas nikto nebránil v práve prechodu a prejazdu, navyše žalobkyňa uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odvodzovala najmä v súvislosti s parkovaním 2 motorových vozidiel na predmetnom pozemku. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že práve užívanie parcely 4719/10 vo výlučnom vlastníctve žalobkyne bolo už od roku 1997 dôvodom pre spory žalovaných a pôvodných vlastníkov. Sám žalovaný v rade 1/ uviedol, že si v roku 1997 uvedomoval potrebu riešenia prístupu a na tento účel nechal vypracovať geometrický plán. Vec sa snažili žalovaní riešiť aj podaním žaloby o zriadenie vecného bremena, preto nemožno uzavrieť, že užívanie prechodu k bytovej jednotke cez pozemok (aktuálne) žalobkyne bolo nerušené. Žalobkyňa má preto právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo forme peňažnej náhrady, ktoré žalovaným v rade 1/ až 3/ na jej úkor vzniklo tým, že žalovaní v rozhodnom období užívali predmetné nehnuteľnosti, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu. Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, ktorej dôsledkom je povinnosť vydať všetko čo bolo plnením pri absencii právneho titulu nadobudnuté. V danom prípade má plnenie charakter nehmotný, takže ho nemožno vydať, v takomto prípade sa poskytuje peňažná náhrada, ktorá musí zodpovedať peňažnému oceneniu získaného obohatenia.

44. Po ustálení dôvodnosti druhého nároku sa súd zaoberal výškou, ktorú si žalobkyňa v tomto konaní uplatnila. Zo žalobkyňou predložených vyjadrení realitných kancelárií a inzercie týkajúcej sa nájmu nehnuteľnosti v lokalite Žilina – Bôrik (č.l. 108 až 118) vyplýva, že cena nájmu sa pohybuje v rozpätí od 660,- Eur (za trojizbový byt) do 1.650,- Eur za obdobie rokov 2018-2019. Z vyjadrenia realitnej kancelárie ŽILINAREAL, s.r.o. (č.l. 107) vyplýva, že odhadovaná cena nájmu za obytný priestor o výmere 167,92 m², čo tvorí štvorzbovú časť domu je za obdobie rokov 2018 až 2019 vo výške 900,- Eur mesačne. Z vyjadrenia BuBy reality, s.r.o. (č.l. 205), že cena prenájmu nehnuteľnosti v rodinnom dome v predmetnej lokalite bez energií pre roky 2018-2019 je 2.400,- Eur za mesiac, čo je 8,17 Eur/ 1 m²/ mesiac. Pre roky 2020 a 2021 je cena 2.500,- Eur za mesiac, čo je 8,51 Eur/ 1 m²/ mesiac. Cena parkovacieho miesta pre dve osobné autá v danej lokalite za roky 2018 až 2021 predstavuje cca 60,- Eur za mesiac. Na účely vydania bezdôvodného obohatenia je podstatná iba informácia realitných kancelárií k výške ceny nájmu pozemku, t.j. parkovacieho miesta, t.j. v sume 60,- Eur mesačne, nakoľko takto žalobkyňa svojho nárok odôvodnila a preukazovala. K výške uplatneného nároku sa právny zástupca žalovaných vyjadril vo vyjadrení k žalobe (č.l. 90), v ktorom iba namietal nepriloženie inzercie, na ktorú žalobkyňa poukázala v žalobe. Rovnako namietal, že cena nájmu pozemkov je diametrálne odlišná od ceny nájmu bytu. Samotnú výšku uplatneného nároku nenamietal, naopak, poukázal na možnosť uplatnenia kompenzačnej námietky vo vzťahu k nároku na vyplatenie primeranej náhrady za zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, no výslovne uviedol, že túto nateraz neuplatňuje. K uvedenému sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní doručenom súdu dňa 13.7.2020 (č.l. 101), v ktorom odôvodnila výpočet nároku a doložila inzerciu a vyjadrenia k trhovej cene nájmu. Uvedené podanie bolo doručené na vyjadrenie právneho zástupcovi žalovaných v rade 1/ až 3/ dňa 24.9.2020 (č.l. 121). Právny zástupca žalovaných sa k vyjadreniu žalobkyne nevyjadril. Výšku uplatneného nároku nenamietal ani na pojednávaní po čiastočnom zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie a na účely preukázania výšky nájmu porovnateľného pozemku nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Súd mal preto výšku nároku za preukázanú. Zároveň súd poukazuje na § 186 ods. 2 CSP, že súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. S ohľadom na uvedený záver, súd vychádzal zo žalobkyňou tvrdenej a preukázanej výške nájmu nehnuteľnosti a v ďalšom z nej vychádzal. Zároveň súd zdôrazňuje, že žalobkyňa si uplatnila nárok za cenu nájmu nehnuteľnosti na dolnej hranici odhadov trhovej ceny nájmu.

45. Súd pri výpočte primeranej náhrady vychádzal z listín predložených žalobkyňou. Žalobkyňa si uplatnila nárok za obdobie od 3.1.2018 do 2.1.2020, t.j. za obdobie 24 mesiacov, ktorú za užívanie parcely 4719/10 vyčíslila v sume 60,- Eur mesačne. Pri určení nároku za užívanie nesporne výlučnej nehnuteľnosti žalobkyne – pozemku parcela CKN č. 4719/10 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 130m² evidovanú na LV č. XXXX, súd vychádzal zo sumy mesačného nájomného za pozemok vo výške 60,- Eur mesačne ako vyplýva z odhadu realitnej kancelárie BuBy reality, s.r.o., Za obdobie 2 rokov tak nárok za užívanie tohto pozemku predstavuje sumu 1.440,- Eur.

46. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd priznal žalobkyni voči žalovaným v rade 1/ až 3/ nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 1.440,- Eur, ktoré sú povinní uvedené plnenie zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne. Zároveň si žalobkyňa úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby (po čiastočnom späťvzatlí), t.j. od 16.5.2020 do zaplatenia. Rovnako súd nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z dlžnej ceny v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1993 Z.z. vyhodnotil ako dôvodný, nakoľko žalovaní v rade 1/ až 3/ sa s plnením záväzku voči žalobkyni dostali do omeškania dňom nasledujúcim po doručení žaloby. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

47. Súd ešte na záver uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 15.600,- EUR s úrokom z omeškania. Súd žalobe vyhovel v sume 1.440,- Eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd preto vyhodnotil, že žalovaní boli v konaní úspešnejšou stranou sporu, t.j. v časti o zaplatenie 14.160,- Eur, v ktorej súd žalobu zamietol. Z hľadiska úspechu v konaní je tak procesný úspech žalovaných vo výške 14.160,- Eur, t.j. 90,77 % (14.160,- EUR/15.600,- EUR x 100%). Procesný úspech žalobkyne je vo výške 1.440,- EUR. Vzhľadom k predmetu konania je to 9,23 % (1440,- EUR / 15.600,- EUR x 100%). Čistý procesný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 81,54 % (90,77 % - 9,23 %). Preto je žalobkyňa povinná nahradiť žalovaným v rade 1/ až 3/ trovy konania v rozsahu 81,54 %, a to trovy prvoinštančného a druhoinsťančného konania, nakoľko tie tvoria jeden celok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.